

Kolumn

Martti Korhonen

ordförande Pensionärerna rf

Det måste bli ordning på finansieringen av servicen

Då äldreomsorgslagen stiftades var den grundläggande tanken att det egna hemmet är ett utmärkt ställe att leva och bo i om det bara funktionellt är möjligt. Denna idé kan endast förverkligas genom att den hemmaboende erbjuds tillräckligt med tjänster. När systemet utvecklas för att sedan omsättas i den praktiska verksamheten kan man inte utgå från ekonomiska inbesparingar. Nu har man dock på alltför många orter runt om i Finland i första hand eftersträvat inbesparingar och på detta sätt orsakat ohållbara situationer rent mänskligt sett.

Man har allt oftare gått in för köpta tjänster. Äldreomsorgslagens idé kan dock inte förverkligas genom att köpa billigt då klienterna samtidigt är i allt sämre skick. Tvärtom, fortsätter det så här kommer vi att befinna oss i situationer som redan är nära det man kallar försummelse.

Nu senast har problemen inom hemvården i Esbo tagits upp, men det gäller inte bara Esbo. Vi får höra liknande oroväckande nyheter från olika håll i vårt land.

Man kan inte annat än förvånas över de ledande tjänsteinnehavarnas attityder. Jag förstår givetvis att man förklarar och försvarar den egna organisationens verksamhet. Men i ett öppet samhälle kan man förvänta sig tillräckligt med mod och kurage och öppet säga den egentliga orsaken till att vi befinner oss i denna situation. Orsaken heter pengar. Och det är politikernas uppgift att få ordning på finansieringen.

Exemplet från Esbo visar hur resultatet kan te sig i praktiken då kommunikationen inte fungerar, ansvarsfördelningen är oklar och resurserna alltför snäva.

Det hände sig hösten 2017. En multisjuk människa vårdades på sjukhus och behövde hjälp med att komma upp ur sängen, ta sina mediciner och med många andra bestyr. Men som så ofta var patientens egen uppfattning om sin kondition bättre än den faktiska funktionsförmågan.

Patienten och vårdpersonalen bestämde sig för utskrivning även om de anhöriga ifrågasatte situationen. Hemsjukvården fick ansvar för att anordna ett tillräckligt antal besök hos patienten så att det inte skulle uppstå några problem.

Väl hemma hade patienten sedan talat i telefon med en person bosatt på en annan ort i Finland och försäkrat att allt var bra. Troligtvis hade patienten försökt låta piggare än vad egentligen var fallet. Den andra dagen efter utskrivningen svarade inte längre någon i telefon. En person som bodde på närmare håll kom för att kontrollera läget. Till all lycka hade det inte ännu hänt något allvarligt. Det var dock alarmerande att informationsgången mellan sjukhuset och hemvården enligt redogörelsen inte hade fungerat. Med andra ord skrivs patienter ut från sjukhuset utan att man försäkrat sig om att informationen nått fram och någon tar ansvar för vården.

I ett land som Finland som räknar sig till världens främsta informationssamhällen är detta helt obegripligt. Det är också ett mycket klart och tydligt bevis på att vi inte kan fortsätta som hittills, utan systemet och finansieringen måste höjas till en tillräcklig nivå. Man måste också ingjuta mod i personalen så att de vågar lyfta fram missförhållanden.

Det är dags för en politisk debatt kring frågan – är det i denna riktning landet ska styras?

Det kommer inte Pensionärerna rf att acceptera. Vi arbetar för en utveckling av det gemensamma ansvaret och välfärdssamhället.

Översättning Anne Lindfors-Shaban

Publicerad i tidningen Eläkeläinen 1/2018